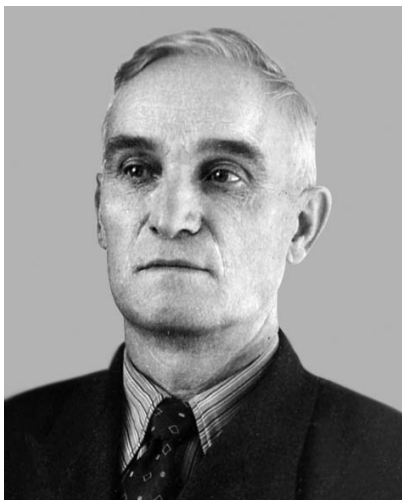

ІВАНЧЕНКО Павло Михайлович (06. 01. 1898, с. Андріяшівка Ромен. пов. Полтав. губ., нині Ромен. р-ну Сум. обл. — 05. 09. 1990, Київ) — майстер художньої кераміки. Член АРМУ (1926–31), СХУ (1944). Закін. Укр. АМ (Київ, 1925; викл. [М. Бойчук](#), [Л. Крамаренко](#)). Працював художником Будян. фаянс. заводу (нині

Харків. обл., 1925–29), викл. у Межигір. мист.-керам. інституті (Київ. обл., 1929–32); від 1937 — на Київ. експерим. порцелян.-фаянс. заводі. Від 1922 — учасник всеукр., всесоюз., зарубіж. мистецьких виставок. Створював ужитк. посуд і декор. вази з порцеляни, фаянсу, майоліки, зразки побут. й архіт. кераміки (паркові вази, облицюв. плитки, водограї, торшери, 1949–54). Автор темат. ваз («Індустрія СРСР», 1936; «Ювілейна», 1967), з портретами Т. Шевченка (1939), О. Пушкіна (1949), керам. монум.-декор. панно (майоліка — «Урожай»; 1945, «40 років СРСР», інтер'єр НДІ буд. матеріалів у Києві, 1957; контррельєф «Живи, Україно», 1967). Займався аквареллю і малював краєвиди Київщини і Роменщини (1940–60-і рр.). Окремі твори зберігаються у НМУНДМ, Нац. музеї Т. Шевченка, Ромен. краєзнав. музеї.

Рекомендована література

1. Тарнорудський П. Патріарх полонського фарфору // Рад. Поділля. 1988, 25 верес.;
2. Мусієнко П. Н. Художники Межигір'я // НТЕ. 1989. № 6.

[В. М. Ханко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Іванченко Павло Михайлович / В. М. Ханко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13479>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).